Muzeul școlii

În anii 1927-1928, dovedindu-se neîncăpătoare, școala a fost extinsă din nou, cu ajutorul material şi financiar al prinţului Bibescu şi cu munca voluntară a localnicilor. Vechii construcţii i s-au adăugat încă două săli de clasă, şi o sală pentru muzeu.

Lucrările s-au desfăşurat sub conducerea învăţătorului Ioan C. Petrescu, care îndeplinea şi funcţia de diriginte - director. Organizarea muzeului nu este o decizie izolată a directorului Petrescu, ci provine din legislația emisă de ministrul Spiru Haret, care punea accent pe un învățământ pragmatic, unde elevii să se implice în colecționarea obiectelor vechi și pe cultivarea grădinilor școlii.

Pe lângă calităţile de iscusit dascăl, domnul invatator si director Ioan C. Petrescu a avut un merit deosebit prin realizarea „muzeului şcoalei şi al satului", asa cum era menţionat în documente în anul 1927.

O adresă de la Ministerul Instrucţiunii Şcoalelor şi a Culturii Poporului Roman menţiona următoarele: „*În exerciţiul financiar din 1928, cu ordinul de plata 20926 de la capitolul XVI, art.16 din luna noiembrie, vi s-a pus la dispoziţie suma de 2000 lei pentru organizarea muzeului demonstrativ, înfiinţat pe lângă acea şcoală, rămânând ca actele justificative să le prezentaţi conform Legii contabilităţii generale a Statului. Vă rugăm ca de urgenţă, să ne înaintaţi acele acte, spre a se trimite Inaltei Curţi de Conturi, pentru descărcarea scriptelor contabilităţii acestei Administraţiuni.*"

Aceşti bani au fost folosiţi pentru confecţionarea dulapurilor cu geam pentru exponate. Multe dintre piese erau aduse cu trenul din diverse părţi ale tării. Corespondenţa acestui dascăl cu persoane interesante de tradiţie este elocventă.După vizitarea școlii noastre de cadre didactice și elevi, directorul primește corespondență de la colegii din țară, care fac aprecieri asupra colecțiilor de broderie, vase sau frunze din muzeu școlii.

Arhivele judeţene păstrează documente care menţionează locurile de unde erau aduse piese pentru muzeu.Astfel in anul 1931, Şcoala de Arte şi Meserii din Odorhei, face cunoscut faptul că a expediat prin CFR, o ladă cu vase pentru expoziţia din muzeu.

La vremea aceea muzeul cuprindea o hartă a României Mari lucrată în lut, colecţii de port naţional, de obiecte de uz casnic din ceramică şi lemn, icoane pe lemn şi pe sticlă, manuscrise în alfabet chirilic, cărţi vechi, piese valoroase de numismatică şi chiar un tablou de Grigorescu.

În anul 1935, domnul director Petrescu publica un volum – „Muzeul şcoalei din Comarnic", care făcea o descrie minuţioasă a exponatelor, ca într-un album de artă.

Acest muzeu a constituit un punct de atracţie pentru miile de vizitatori din ţară şi de peste hotare. Printre vizitatorii şcolii şi ai muzeului din Comarnic s-au remarcat personalităţi precum Marele Voievod Mihai. Acesta venea aici pe bicicletă, de la Sinaia, însoţit de un ofiţer din garda regală. Domnul Petrescu îi ţinea de fiecare dată căte o lecţie de folclor şi istorie, încântându-l.

Marele Voevod Mihai cercetează şcoala satului.

De-a lungul timpului, muzeul a fost întreţinut de alţi oameni pasionaţi de istorie şi folclor. Printre aceştia se remarcă profesorul Teodor Neacşu, director al Clubului Elevilor, şi profesorul de istorie al şcolii Paul Necula.

Şi în momentul de faţă, acest muzeu este un loc care face legatura cu trecutul, cu originile noastre, povestind prin exponatele sale simplitatea vremurilor de demult. Este o oază de istorie, mult apreciată de vizitatori, într-o lume computerizată.